

Κράτα γέρο να 'χεις!

Γράφει ο Γιάννης Τσακπίνης,
Συνταγματάρχης (Π.Β.) ε.α.

ΟΙ ΠΑΛΙΟΙ ΜΑΣ ΑΝΘΡΩΠΟΙ την εποχή τους οι περισσότεροι ήτανε αγράμματοι γιατί δεν υπήρχανε πολλά σχολεία για να μάθουν έστω τα απαραίτητα γράμματα για να μπορούν να εκτελούν τις ανάγκες τους. Περισσότερο προτιμούσανε να εργάζονται στις αγροτικές και στις κτηνοτροφικές εργασίες για να μπορούν να ζήσουν.

Και εκεί συναντούσανε πολλά εμπόδια γιατί δεν υπήρχανε τα απαραίτητα μέσα για να αποκτήσουν πρόοδο πρώτα μέσα στην οικογένειά τους και μετά στην πολιτεία για να δημιουργηθούν να ζούνε καλύτερα. Ακόμα και τα παιδιά τους συνεχίζανε την ίδια πορεία στις εργασίες και είχανε τα ίδια αποτελέσματα.

Μετά από πολλά χρόνια άρχισε η ζωή τους να καλυτερεύει με τα διάφορα αυτοσχέδια μέσα που κατασκευάζανε και έτσι η οικογένεια προχωρούσε σε μια καλύτερη ζωή και είχανε ελπίδες ότι μια ημέρα θα γίνει περισσότερη.

Όσοι είχανε τις δυνατότητες στέλνανε λίγα από τα παιδιά τους να μάθουν γράμματα και σε τέχνες που υπήρχανε. Αυτή την εποχή οι γονείς τα συμβουλευέανε για να πάρουν ένα καλό δρόμο στη ζωή τους και να είναι εργατικά όπου δουλεύουν για να προκόψουν όπως τους λέγανε.

Όμως και αυτά ανταποκρινότανε σε όλα και παίρνανε ένα καλό δρόμο για να δημιουργηθούν. Όσο προχωρούσανε τα χρόνια βιάδιζε και η πρόδοός τους και είχανε πολλές βελτιώσεις και κάνανε καλύτερη τη ζωή τους. Πάντα είχανε τις συμβουλές και τις ευχές των γονέων τους και πρωτοπορούσανε όσα ήτανε υπάκουα σε όλα που τους λέγανε.

Περισσότερο τα καθοδηγούσανε να μην σπαταλούν τα χρήματά τους για άσκοπους λόγους χωρίς πρώτα να σκέπτονται αυτό που θα πράξουν για να έχουν όφελος στην οικογένειά τους και ότι μόνο έτσι θα βρεθούν πιο σύντομα από άλλους στην πρόδοό τους. Αυτά ήτανε προσεκτικά και γράφανε

στη σκέψη τους όλες τις συμβουλές των γονέων τους για να τις εκτελούν όταν μεγαλώσουν στις οικογένειές τους. Όποιο παιδί ήτανε προσεκτικό αυτό γινότανε καλός και πλούσιος νοικοκύρης στο χωριό του και αυτή η οικογένεια αποτελούσε το παράδειγμα σε όλους.

Ύστερα από όλα τα παραπάνω που αναφέραμε: μια οικογένεια ενός χωριού που είχε έξι παιδιά την χρονολογία μετά το 1930 ο πατέρας ήτανε ένας άριστος γεωργός που εκτός από τα δικά του χωράφια νοίκιαζε και άλλα από χωριανούς του που δεν τα εργαζότανε.

Τα εισοδήματά του ήτανε πολλά για την οικογένειά του και τα περισσεύματα τα πήγαινε προς πώληση στην πόλη για να αναπτυχθούν καλύτερα σε όλα.

Η μητέρα στο σπίτι να φροντίζει για τα παιδιά και όταν τελείωνε βοηθούσε τον πατέρα σε όλες τις αγροτικές εργασίες. Από όλα τα παιδιά τους ο Γιάννης και η Αντωνία ήτανε πολύ προσεκτικά και συγκρατούσανε ότι κάνανε και ότι λέγανε οι γονείς τους και είχανε γίνει όταν μεγαλώσανε τα καλύτερα από όλα τα αδέρφια τους.

Τώρα που είναι 86 χρόνων ο Γιάννης θυμήθηκε και μας είπε ένα από αυτά που είχε αποθηκεύσει στη μνήμη του. Κοίταζα είπε τη μάνα μου όταν ήμουνα μικρός που είχε ένα μικρό σακούλι και έβαζε μέσα όλα τα λεφτά που παίρνανε οι γονείς μου από τις αγροτικές και από τις κτηνοτροφικές εισπράξεις και τα έκρυβε μέσα στο στρώμα του κρεβατιού τους. Όταν είχαμε ανάγκες για το σπίτι μας έπαιρνε χρήματα από εκεί και τις πλήρωνε όλες. Έτσι το σπίτι μας έκανε προκοπή έναντι των άλλων χωριανών που υστερούσανε σε όλα.

Όταν μεγάλωσα και έκανα οικογένεια θυμήθηκα τη μάνα μου αυτό που έκανε που έβαζε τα λεφτά μέσα σε ένα σακούλι για να συγκεντρωθούν περισσότερα για τις ανάγκες της οικογένειάς μας και για να μην μας τα κλέψουνε. Το ίδιο έκανα και εγώ είπα όταν έπιασα δουλειά στο επάγγελμά μου. Μόλις πληρωνόμουνα πήγαινα στο Ταχυδρομικό Ταμειυτήριο που υπήρχε τότε και έβαζα ένα μέρος από αυτά στο βιβλιάριό μου. Αυτό ήτανε το σακούλι μου «κουκί – κουκί, γεμίζει το σακί».

Όταν έκανα οικογένεια με τέσσερα παιδιά είχα συγκεντρώσει αρκετά χρήματα και με αυτά τα μεγάλωνα να μάθουν γράμματα να τακτοποιηθούν επαγγελματικά και να τα παντρέψω. Τους έλεγα από όταν ήτανε μικρά σαν

ιστορία για το σακούλι της μάνας μου και γιαγιάς τους που την είχανε προλάβει στη ζωή γιατί πέθανε το 1995 και ήτανε 105 χρονών. Επίσης και την δική μου τακτική και να κάνετε το ίδιο και εσείς οπότε θα βγείτε κερδισμένοι σε όλα αλλιώς θα ζητάτε δανεικά, θα κάνετε δάνεια και ακόμα τους είπα: ότι ο σοφός Πλούταρχος τον 1^ο αιώνα μ.Χ. είχε πει ότι ο δανεισμός είναι πράξη που φέρει δύσκολες καταστάσεις και αναγκάζει τον άνθρωπο να φερθεί σκληρά για να τα πάρει πίσω ή να πληρώνει τις δόσεις.

Με τη σειρά τους παντρευτήκανε όλα και ως τελευταία συμβολή πάλι τους έλεγα να έχετε κρατήσει στην άκρη ορισμένα χρήματα γιατί δεν θα ξέρετε τι θα συναντήσετε στα χρόνια που θα είναι σε εξέλιξη η δημιουργία της οικογένειάς σας και έτσι δεν θα αναγκαστείτε να μπειτε στα χρέη. Επίσης και μετά την ημέρα του γάμου σας τα χρήματα από τα δώρα που θα σας κάνουν οι συγγενείς και οι φίλοι μας να πηγαίνετε αμέσως να τα βάζετε στην τράπεζα και μόνο σε απόλυτη ανάγκη να βγάζετε. Δεν πρόκειται άλλη συμβουλή να δεχθείτε από εμένα. Κάνετε ότι νομίζετε που είναι το καλύτερο αλλά καλύτερο από αυτό που σας λέω δεν υπάρχει.

Όταν φύγανε τα παιδιά μείναμε με την κυρά στο σπίτι αλλά πάλι άφηνα στην άκρη ένα μέρος από την σύνταξή μου μήπως τύχει κανένα απρόοπτο στην υγεία μας ή κάτι το απρόβλεπτο να τα αντιμετωπίσω!

Όμως και σε αυτήν την περίπτωση θυμήθηκα τους γονείς μου και πολλούς χωριανούς που συνηθίζανε να λένε όταν βλέπανε άλλους να μην έχουν χρήματα για όλα αυτά να λένε μεταξύ τους: Κράτα γέρο να έχεις, αλλιώς θα πεθάνεις επάνω σε μια ψάθα. Εννοούσανε να μην σπαταλούν όλα τα χρήματά τους γιατί όταν θα πεθάνουν δεν θα έχουν να τους κηδέψουν.

Σίγουρα στην εποχή τους θα είχανε συμβεί πολλά από ορισμένους που δεν είχανε ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις τους και επικράτησε να το λένε στα παιδιά τους να παραδειγματίζονται για να κάνουν οικονομία προς όφελός τους.

Εγώ έκανα ότι λέγανε οι γονείς μου. Και αγράμματοι που ήτανε κάνανε σοφές προβλέψεις και τις εκτελούσανε με επιτυχίες. Αυτοί που ήτανε αδιάφοροι δοκιμάζανε με πίκρες τις αποτυχίες τους.

Πράγματι, είτε βγήκανε όπως τα λέγανε οι γονείς μου και όπως τα έλεγα και εγώ στα παιδιά μου. Μετά από λίγα χρόνια που είχε πεθάνει η κυρία μου με

ανάγκασε η υγεία μου σταδιακά να βρεθώ έξι φορές στα χειρουργεία και χρειάστηκα αρκετά χρήματα να θεραπευτώ.

Ευτυχώς που είχα και αντιμετώπισα όλα τα έξοδα και δεν βάρυνα τα παιδιά μου.

Κατά την ανάρρωσή μου στο σπίτι είχα μια φορά επίσκεψη από δυο ενήλικες εγγονές μου και τις ενημέρωσα για όλα που αντιμετώπισα με την υγεία μου και επιπλέον ότι είχα χρήματα και πλήρωσα όλες τις επεμβάσεις που γίνανε. Στην συνέχεια όμως τις ρώτησα: εάν δεν είχα ο πατέρας σας ή ποιος από τους θείους σας θα μπορούσε να με βοηθήσει; Η απάντησή τους ήτανε κανείς, παππού γιατί δεν έχουνε. Αμέσως ήρθε στη σκέψη μου αυτό που λέγανε οι παλιοί μας: «κράτα γέρο να έχεις» και το είπα στις εγγονές μου.

Αργότερα το διαπίστωσα ότι μου είπανε την αλήθεια και ότι όλα είναι πνιγμένα στα χρέη και ότι ακόμα έχει μπει υποθήκη το σπίτι του ενός και είναι υπό κατάσχεση γιατί δεν μπορούν να πληρώνουν τις δόσεις τους.

Δυστυχώς τις συμβουλές μου κανένα δεν τις τήρησε και πήγαινε χαμένα τα λόγια μου.

Σήμερα ελάχιστοι από τους νέους γνωρίζει αυτή την συνήθεια που έγινε παροιμία από την παλιά εποχή. Τότε τα παιδιά είχανε την ευθύνη να προσφέρουν όταν γεράσουν οι γονείς τους όλες τις βοήθειες τους και το τηρούσανε με επιμέλεια για να φύγουν ευχαριστημένοι από τη ζωή τους όπως και αυτοί τους έχουνε φέρει στη ζωή και τους μεγαλώσανε με τη δική τους φροντίδα.

Όλα αυτά ορισμένοι νέοι δεν τα σέβονται και συναντούμε περιπτώσεις που απαιτούν τα παιδιά τους να πάρουν με βίαιο τρόπο το υστέρημα των γονέων τους και όταν δεν ανταποκρίνονται σε ελάχιστες φορές, τους αφαιρούν ακόμα και τη ζωή τους.